

και με μάτια γεμάτα από δάκρυα έβλεπε την Διλοσιτάν που ψυχομαχούσε, και με δυσκολία και πόνο πολεμούσε να πάρη μια τελευταία αναπνοή, στην κάμαρα αυτή έφτανε ή βοή που γίνονταν απ' το γλέντι και τις φωνές της χαράς που χαλνούσαν άπάνω τον κόσμο.

ΣΕΖΑΗ

(κατά μετάφρασιν Ι. Δ. ΓΑΓΓΑΝΟΥ).

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Οι Ρώσοι είνε εις όλα μεγάλοι· εις την φιλολογίαν, εις την ποίησιν, εις την μουσικήν, εις την καλλιτεχνίαν έν γενεί, εις τον όγκον, εις όλα εις όλα.

Άλλά τί πλούτος φιλολογίας, ικανός να καταπλημμυρίση την ύψηλιον όλην, να τέρψη, να διδάξη να συγκινήση πάσας και πάντας.

Άδύνατον να παρακολουθήση κανείς την φιλολογικήν των εξέλιξιν, την πρόοδόν των θέλω να είπω. Τρέχουν γιγαντιαίους βήμασι, πετούν.

Πάνεις έν έργον· τό θαυμάζεις και κυριεύσαι από ακατάσχετον επιθυμίαν να μεταδώσης τα θέλητρά του και εις άλλους· παθαίνει δηλαδή εκείνο, τό όποιον παθαίνει κανείς εις τό θέατρον κατά την διδασκαλίαν ώραιού έργου, που ζητεί να εύρη γνώριμόν του τινά ν' ανταλλάξη κρίσεις, να συμμερισθής τον θαυμασμόν του.

Πάνεις άλλο και τό εύρίσκεις ακόμη καλλίτερον και δέν ήξέυρεις ποίον να πρωτοθαυμάσης ποίον να πρωτομεταφράσης.

Άλλά που καιρός να μεταφράση κανείς όλα αυτά τα άριστουργήματα.

Έν τοσούτῳ κάμνω κ' έγω, ό,τι είμπορώ με τής ασθενείας μου δυνάμεις. Και δέν είμπορείτε να φαντασθήτε την αγανάκτησίν μου, όταν βλέπω Ρωσικά έργα, μεταφραζόμενα εις την γλώσσάν μας όχι έκ του Ρωσσικού άλλ' έκ μεταφράσεων ξένων. Νομίζω, ότι μου κλέπτουν τούς θησαυρούς μου. Μερικοί ξένοι μεταφράζουν τόσον επίπολάως.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Σ. Πολύ προσεχώς, ή «Ήχώ» θα δημοσιεύση τον «Μανδύκν» του Γόγολ, κατά μετάφρασιν του πολυτίμου ήμῶν συνεργάτου κ. Αγαθοκλέους Κωνσταντινίδου. Ο κ. Κωνσταντινίδης, ύπηρες δι' ήμάς, ότι ό κόμης Εϋγένιος Βογκιέ διχ τούς Γάλλους.

Μας έγνώρισε την Ρωσικήν φιλολογίαν και μάς την έγνώρισε με όλην την χάριν του πρωτοτύπου. Ίδική του μετάφρασις είνε και τό «κράτος του ζόφου» του Τολστόι.

ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ

(Σουηδικόν διήγημα).

Μετέβαινα να διέλθω ήμέρας τινάς εις τής πεθεράς μου εις Βρυξέλλας. Εις την σιδηροδρομικήν άμαζαν, εις την όποιαν εισήλθον ύπάρχον ήδη δύο όδοιπόροι. Έκάθησα εις μίαν γωνίαν άπέναντί των. Θά ήσαν κατά πάσαν πιθανότητα νέον ζεύγος.

Δέν ήσαν άδελφή και άδελφός, διότι δέν είχαν την παραμικράν όμοιότητά.

Ο κύριος, άνθρωπος πολύ κομψός και διακεκριμένος· φυσιογνωμία πολύ έξυπνος· μάλλον μελαχροινός παρά ξανθός· ξένος έξάπαντος. Η κυρία, είκοσι πέντε έτών, πολύ ξανθή, πολύ λευκή, με μεγάλα γαλανά μάτια, τα όποια συχνά έσκέπαζαν όλόχρυσες βλεφαρίδες προσθέτουσαι πυρόχρουν σκιάν εις την άξιολάτρευτον λευκήν επιδερμίδα της. Είχε βγάλει τό μεγάλο της καπέλλο και έτύλιξε την κεφαλήν και τον λαιμόν της με λειριόχρουν γάβι θαυμασίως συνδυαζόμενον με την νεανικήν της δροσερότητά. Η ξετυναγμένη κορμοστασιά της, αι άρμονικα κινήσεις των βραχιόνων της, με ένθύμιζαν άγλαμα τής Αρτέμιδος, τό όποιον είχα ιδεί εις Ρώμην.

Ένώ διάβαζα την έφημερίδα μου, ήννόησα ότι και αυτοί με παρατηρούν. Ο κύριος, είπεν εις την συνοδοιπόρον του :

— Είναι κομψή ή συνοδοιπόρος μας. Άληθινά Παρισιάνα. Τί κρίμα να έχη τόσο μεγάλο στόμα.

Ωμίλει σουηδικά· την μητρικήν μου γλώσσαν. Νυμφευθείς γάλλον κάτοικον των Παρισίων σπανιώτατα έβλεπα συμπατριώτας μου. Εϋθύς έσκέφθην να τούς είδοποιήσω ότι έννοώ σουηδικά, αλλά ή έλαφρότης με την όποιαν έξεφράσθησαν μ' έστενοχώρει, και έσκέφθην ότι θα κάμω καλλίτερα να περιμένο εύνοϊκώτεραν περίστασιν.

Ένώ έκκμνν ιδιαιτέρως αυτές τής σκέψεις, εκείνη με την μελωδικήν της φωνήν άπήντησεν :

— Ναι, είναι κομψή και έπειτα έχει εύμορφο πόδι, διχ να δικαιώση άνευφοβόλως την γαλλικήν παροιμίαν. Κάθε άσχημη γυναίκα, έχει πάντα χέρι λεπτό και κομψό πόδι.

— Εϋτυχώς τα λέμε σουηδικά, εάν ή μικρούλα μας ήννεί, ήτο ικανή να σε βγάλη τα μάτια διχ τό κακόηχο επίθετο.

Έννοείται ότι με ήτο άδύνατον πλέον να τούς είδοποιήσω. Τό μόνον που έπρεπε να κάμω, ήτο να μὴν άκούω άποφασιστικά έβυθίσθην εις την άνάγνωσιν τής έφημερίδος μου. Άλλά μετχ μίαν στιγμήν, ήννόησα ότι με ήτον άδύνατον να μὴν άσχολούμαι με αυτούς τούς άγνώστους.

Χωρίς να τό θέλω κατεγινόμην με αυτούς.

Τί σχέσιν να είχαν άναμεταξύ των ; Η διακριτικώς συνεσταλμένη στάσις τής γυναικός, είχε κάτι τό